

İçerik

- a) makefiles
- b) Pointers
- c) Structs
- •http://web.eecs.utk.edu/~jplank/plank/classes/cs360/360/notes/CStuff-1/lecture.html
- •http://web.eecs.utk.edu/~jplank/plank/classes/cs360/360/notes/CStuff-2/lecture.html

- □ Programlama dillerinde, "structure" terimi, farklı veri türlerinin bir araya getirildiği bir bileşik veri türüdür.
- □Bu, programcılara, bir veya daha fazla veri türünden oluşan bir bileşenleri olan yeni bir veri türü oluşturma imkanı verir.
- ☐ Bellekte stack bölgesinde saklanır.
- □Örneğin, bir öğrencinin adı, numarası ve notları gibi birçok veriye ihtiyacımız varsa, structure yapısı bu verileri bir arada tutmamızı sağlar.

- □ Verileri toplamanın diğer bir yolu bir yapı kullanmaktır.
- ☐ Bir yapı, bazı dikkate değer eksiklikler dışında biraz C++ sınıfına benzer:
 - «public/protected/private» yok.
 - □ «constructors/destructors» yok.
 - □ Varsayılan "kopyalama" yöntemi yok.
 - ☐ Metotlar yok.

```
/* A very simple program to show a struct
  that aggregates an integer and a double. */
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
struct intdouble {
 int i;
 double d;
int main()
 struct intdouble id1;
 id1.i = 5;
 id1.d = 3.14;
  printf("%d %.2lf\n", id1.i, id1.d);
 return 0;
```

```
/* This program is identical to src/id1.c,
   except it uses a typedef so that you can
   assign a type to the struct. */
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
typedef struct intdouble {
 int i:
  double d;
} ID;
int main()
  ID id1:
  id1.i = 5;
  id1.d = 3.14;
  printf("%d %.2lf\n", id1.i, id1.d);
  return 0:
```

typedef

```
/* This is a C++ program, which shows how you can copy one st
                                                             ☐ Yapılar C++'da farklı semantikte çalışır bu
#include <cstdio>
                                                              yüzden karışıklığa neden olabilir.
#include <iostream>
using namespace std;
                                                             □C ve C++' da bir yapı diğerine kopyalanabilir
struct intdouble {
 int i:
 double d;
int main()
 intdouble id1, id2;
 id1.i = 5;
                    /* Set id1 to 5 and 3.14 as before. */
                                                              UNIX> bin/id3 1: 5 3.14
 id1.d = 3.14;
                                                              2: 10 8.14
                                                              UNIX>
 id2 = id1;
                    /* This makes a copy of id and then add:
 id2.i += 5;
 id2.d += 5;
 printf("1: %d %.2lf\n", id1.i, id1.d);
                                        /* Print them out.
 printf("2: %d %.2lf\n", id2.i, id2.d);
  return 0:
```

```
/* Copying src/id3.cpp to src/id5.c, and fixing the use of intdouble
  so that it compiles. It works as in C++, copying the struct, but you
  should be wary of it. */
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
struct intdouble {
 int i;
 double d;
int main()
 struct intdouble id1, id2;
 id1.i = 5;
 id1.d = 3.14;
 id2 = id1; /* THIS IS THE OFFENDING LINE */
 id2.i += 5;
 id2.d += 5;
 printf("1: %d %.2lf\n", id1.i, id1.d);
 printf("2: %d %.2lf\n", id2.i, id2.d);
  return 0;
```

 \square (src/id4.c) hatalı

□"intdouble"ın önüne "struct" yazmalıyız,

```
While C doesn't let you copy arrays, it lets you copy a struct that holds
  an array. I don't think this really makes sense, but there is it. In this
  code, we copy 4000 bytes in a single statement. */
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
typedef struct {
 int a[1000];
} SID;
int main()
 SID s1, s2;
 int i;
 for (i = 0; i < 1000; i++) s1.a[i] = i;
                                             /* Set s1. */
                /* This statement copies 4000 bytes. */
 s2 = s1;
 for (i = 0; i < 1000; i++) printf("%4d %4d\n", s1.a[i], s2.a[i]); /* Print s1 and s2. */
 return 0;
```

- Yapılardaki atama deyimi ile belirtilmemiş sayıda baytı kopyalayabileceğiniz C'nin tek parçasıdır.
- □Bu, dilin bir zayıflığı olarak ifade edilebilir
- □``s2 = s1'' satırı 4000 bayt kopyalar.

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
typedef struct {
 int a[1000];
} SID;
                /* Although this procedure changes element 999 of s, */
                /* s is a copy of the calling parameter, so it is
 s.a[999] = -1; /* deleted at the end of the procedure.
                 /* In other words, the procedure does nothing.
int main()
 SID s1:
 int i;
 for (i = 0; i < 1000; i++) s1.a[i] = i; /* Set the elements of s1. */
                       /* This does nothing, because it modifies a copy of s1 */
  a(s1);
 printf("Element 999: %d\n", s1.a[999]);
 return 0;
```

- ☐ Bir fonksiyona parametre olarak gönderebiliriz,
- □ Fakat burada kopyası oluşturulur ve yapıdaki tanımlanan dizide yapılan değişiklik prosedürden çıktıktan sonra kaybolur yani bir değişiklik olmaz

- □C++ yapıları hakkında son bir not.
- ☐ Temel olarak <u>sadeleştirilmiş</u> sınıflardır içlerine yöntemler koyabilir ve ardından yapı değişkenlerini kullanarak fonksiyonları uygulayabilirsiniz.

```
/* Unlike C structs, you can put methods in C++ structs. */
#include <cstdio>
#include <iostream>
                                                               intdouble id1, id2;
using namespace std;
                                                               id1.i = 5;
struct intdouble {
                                                               id1.d = 3.14;
 int i;
                                                               id2 = id1;
 double d;
  void Print();
                                                               id2.i += 5;
                                                               id2.d += 5;
void intdouble::Print()
                                                               id1.Print();
                                                               id2.Print();
  printf(" %d %.2lf\n", i, d);
                                                               return 0;
```

İşaretçi (Pointer)

- □İşaretçiler, çoğu insanın C'de hata yaptığı yerlerdir.
- ☐ Bir işaretçi, basitçe hafızanın bir indeksidir.
- □Bellek, iki yoldan biriyle tahsis edilebilir -- değişkenleri bildirerek veya malloc()'u çağırarak.
- Bellek tahsis edildiğinde, ona bir işaretçi ayarlayabilirsiniz.
- □ Ne zaman **x** bayt bellek ayırsak, bellek dizisinden **x** <u>bitişik öğe ayırmış</u> oluyoruz.(Unutmayalım sanal bellekte)
- ☐ Bu baytlara bir işaretçi ayarlarsak, o işaretçi bellekte ayrılan ilk baytın indisi olacaktır.

```
/* Print out pointers of local variables */
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
  int i;
  char j[14];
  int *ip;
  char *jp;
  ip = \&i;
  jp = j;
  printf("ip = 0x%lx. jp = 0x%lx\n", ip, jp);
  return 0;
```

- □Bu program bir tamsayı (i), 14 karakterlik bir dizi (j) ve iki işaretçi (ip ve jp) ayırır.
- Daha sonra işaretçileri, **i ve j** için ayrılan belleğe işaret edecek şekilde ayarlanır.
- □Son olarak, bu işaretçilerin değerlerini yazdırır bunlar bellek dizisinin indeksleridir.
- ☐'long unsigned int' uyarısı alıyoruz derlerken , buna geleceğiz.
- ☐ i değişkeni için 0x7fff2efcdd9c, 0x7fff2efcdd9d 0x7fff2efcdd9e, ve 0x7fff2efcdd9f tahsis edilmiş (int -- 4 bytes)
- □0x7fff2efcdda0 0x7fff2efcddad arası j dizisi (char -- 1 byte)

```
/* Print out pointers of local variables */
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
  int i;
  char j[14];
  int *ip;
  char *jp;
  ip = \&i;
  jp = j;
  printf("ip = 0x%lx. jp = 0x%lx\n", ip, jp);
  return 0;
```

- □ ``jp = j'' ve ``ip = &i'' dikkat!
- ☐ Bunun nedeni, dizinin bir işaretçiye eşdeğer olmasıdır.
- ☐ Tek fark, bir dizi değişkenine değer atayamazsınız.
- □Böylece ``jp = j'' diyebilirsiniz, ancak ``j = jp'' diyemezsiniz.
- □Ayrıca, bir dizi değişkeninin adresini alamazsınız-- ``&j'' demek yasa dışıdır.

```
void f1(int * ptr, int len)
   int i;
  ptr = (int*) malloc (sizeof(int)*len);
   for (i = 0; i < len; i ++)
      ptr[i] = i;
main()
   int i, * array;
   f1(array, 5);
   for (i = 0; i < 5; i ++)
       printf("got value %d\n", array[i]);
   return;
```

- ☐ Yukarıdaki kodda, f1 fonksiyonu bir işaretçi ve bir uzunluk parametresi alır.
- □İşaretçi önce bellekten bir dizi oluşturmak için malloc fonksiyonu kullanılarak yeniden ayarlanır.
- □Bu dizi, 0'dan len değişkenine kadar sayıları içerir. Ancak, bu kodda önemli bir sorun vardır.
- Ana işlevde, işaretçi değişkeni array, f1 fonksiyonuna geçirilir, ancak f1 içinde işaretçi **kendisi yeniden atandığından**, <u>ana işlevdeki orijinal işaretçi değişkeninin değeri değişmez</u> ve <u>dinamik</u> olarak tahsis edilen bellek serbest bırakılmadan kalır.

```
void f1(int ** ptr, int len)
                                                                  int main()
                                                                   int i, *array;
 int i;
 *ptr = (int*) malloc(sizeof(int)*len);
                                                                   f1(&array, 5);
 if (*ptr == NULL) {
                                                                   if (array == NULL) {
   printf("Bellek tahsisi basarisiz oldu.\n");
                                                                     printf("Bellek tahsisi basarisiz oldu.\n");
                                                                                                                    return -1;
   return;
                                                                   for (i = 0; i < 5; i++)
 for (i = 0; i < len; i++)
                                                                      printf("got value %d\n", array[i]); free(array);
    (*ptr)[i] = i;
                                                                    return 0;
```

Pointer- Ek Örnek

```
#include <stdio.h>
void swap(int* x, int* y) {
    int temp = *x;
    *x = *v;
    *v = temp;
int main() {
    int a = 5, b = 10;
    printf("a: %d, b: %d\n", a, b);
    swap(&a, &b);
    printf("a: %d, b: %d\n", a, b);
    return 0;
```

- Burada, **swap** fonksiyonu iki tamsayı işaretçisi alır.
- ☐ Bu işaretçiler, işaret ettikleri tamsayıların değerlerini değiştirmek için kullanılır.
- □İşaretçilerin **kendileri değil, işaret ettikleri değerler** değiştirilir.
- ☐ Fonksiyonda **temp** adlı geçici bir değişken kullanılarak, değerler birbirine atanır ve değerler değiştirilir.

Pointer-Ek örnek

```
#include <stdio.h>
typedef long unsigned int LUI;
void swap(int* x, int* y) {
  int temp = *x;
  *x = *y;
  *y = temp;
```

```
int main() {
  int a = 5, b = 10;
  int *ap, *bp;
  printf("a: %d, b: %d\n", a, b);
  ap=&à; bp=&b;
  printf("*a: 0x%lx, *b: 0x%lx\n", (LUI) ap, (LUI) bp);
  swap(&a, &b);
  printf("a: %d, b: %d\n", *ap, *bp);
  printf("*a: 0x%lx, *b: 0x%lx\n", (LUI) ap, (LUI) bp);
  return 0;
```

Tip dönüşümü (Type Casting)

```
/* This program assigns a char to an int, and the int to a float.
   Although it looks benign, there are some things going on
   beneath the hood (changing number formats). */
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int main()
{
   char c;
   int i;
   float f;

   c = 'a';
   i = c;
   f = i;

   printf("c = %d (%c). i = %d (%c). f = %f\n", c, c, i, i, f);
   return 0;
}
```

- □ Bazen x baytta depolanan bir değişkeni alıp y baytta depolanan bir değişkene atamak istersiniz.
- ☐Buna ``tip dönüşümü'' denir.

```
•char -- 1 byte
```

- •short -- 2 bytes
- •int -- 4 bytes
- •long -- 4 or 8 bytes, depending on the system and compiler
- •float -- 4 bytes
- •double -- 8 bytes
- •(pointer -- 4 or 8 bytes, depending on the system and compiler)

- ☐ Yukarıdakiler gibi bazı tip dönüşümleri çok doğaldır.
- □C derleyicisi bunları şikayet etmeden sizin yerinize yapacaktır.
- Diğerlerinin çoğu için, özellikle bir tip dönüşümü yaptığınızı söylemediğiniz sürece, C derleyicisi bir uyarı verecektir.
- □Bu, derleyiciye "Evet, ne yaptığımı biliyorum" demenin bir yoludur.

□Olan şu ki, derleyici printf() format dizgisini ayrıştırıyor ve "%lx"in **long unsigned int** istediğini, ancak bir (int *) alıyor.

```
<u>src/p5.c</u>
                                             src/p5a.c
                                             /* Using a typedef to make the typecast
/* Adding typecast statements to make the
   warnings from src/p3.c go away. */
                                                statements a little less cumbersome. */
#include <stdio.h>
                                             #include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
                                             #include <stdlib.h>
int main()
                                            typedef long unsigned int LU;
                                                                                  /* Now, I can use "(LU)" rather
                                                                                      than "(long unsigned int). */
  int i:
                                            int main()
  char j[14];
                                              int i:
  int *ip;
                                               char j[14];
  char *jp;
                                              int *ip;
  ip = &i;
                                               char *jp;
  jp = j;
                                              ip = &i:
  printf("ip = 0x%lx. jp = 0x%lx\n",
                                              ip = i;
         /* Here they are. */
                                               printf("ip = 0x%lx. jp = 0x%lx\n", (LU) ip, (LU) jp);
         (long unsigned int) ip,
         (long unsigned int) jp);
                                              return 0;
  return 0;
```

"Evet, bu bir (int *), ancak (long unsigned bir int) gibi davran, lütfen. Ne yaptığımı biliyorum."

- □ Bazı makinelerde (Pi gibi, 32 bit-4 byte), hem işaretçiler hem de int 4 bayttır.
- □Bu, birçok insanın işaretçileri ve integeri birbirinin yerine geçebilir olarak görmesine yol açtı.

```
/* A program where we inadvisedly typecast a pointer to an int and back again.
  On machines with 8-byte pointers, this is a buggy activity, because you lose
   data when you typecast from an integer to a pointer. */
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <string.h>
typedef long unsigned int LUI;
int main()
 char s[4];
 int i;
 char *s2;
 /* Copy the string "Jim" to s, then turn the pointer into an integer i.
    Print out the pointer's value, and i's value. */
  strcpy(s, "Jim");
  i = (int) s;
  printf("Before incrementing i.\n");
  printf("i = %d (0x%x)\n", i, i);
  printf("s = %ld (0x%lx)\n", (LUI) s, (LUI) s);
 /* Now increment i, and turn it back into a pointer.
    Print out the pointers, and then attempt to print out what they point to. *
  i++;
  s2 = (char *) i;
  printf("\n");
  printf("After incrementing i.\n");
  printf("s = 0x%1x. s2 = 0x%1x, i = 0x%x\n", (LUI) s, (LUI) s2, i);
  printf("s[0] = %c, s[1] = %c, *s2 = %c\n", s[0], s[1], *s2);
  return 0;
```

\square src/p8.c:

- i'yi s'ye eşitlediğinizde, 4 bayt bilgi kaybedersiniz, çünkü int dört bayttır ve işaretçiler sekiz bayttır.
- □s2'yi tekrar i'ye ayarladığınızda, i'nin eksik olduğu dört baytı genellikle sıfırlarla, ancak bazen -1'lerle doldurur.
- ☐ Her iki durumda da, geçersiz bir adres olacak ve bir segmentasyon ihlali alacaksınız:
- □32-bit makinede bir sıkıntı olmaz

```
/* This is the same as src/p8.c, but we've changed i to a long. */
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <string.h>
typedef long unsigned int LUI;
int main()
  char s[4];
  long i;
  char *s2;
  strcpy(s, "Jim");
  i = (long) s;
 printf("Before incrementing i.\n");
 printf("i = %ld (0x%lx)\n", i, i);
 printf("s = %ld (0x%lx)\n", (LUI) s, (LUI) s);
  i++;
  s2 = (char *) i;
  printf("\n");
  printf("After incrementing i.\n");
 printf("s = 0x%1x. s2 = 0x%1x, i = 0x%1x\n", (LUI) s, (LUI) s2, i);
 printf("s[0] = %c, s[1] = %c, *s2 = %c\n", s[0], s[1], *s2);
  return 0:
```

- ☐ Bunun yerine bir int yerine i için long kullanırsak, her şey yolunda gider,
- ☐ çünkü long ve işaretçilerin aynı boyutta olması garanti edilir, ister 4 ister 8 bayt olsun.

- □C'de new veya delete yoktur.
- □İşlevsellikleri malloc() ve free() kütüphane çağrıları tarafından sağlanır.

```
#include <stdlib.h>
```

```
void *malloc(size_t size);
void free(void *ptr);
```

- □ New gibi malloc() işletim sisteminden istenilen bayt miktarını bellekten ayırır.
- Ayırdığı veri türü hakkında bilgi vermenizi gerektiren new'in aksine, malloc() yalnızca bayt sayısını sorar ve başarılı olursa, en az o kadar bayt için işletim sistemi tarafından bir işaretçi döndürür.
- □Bir işaretçi olduğu anlamına gelen bir void * döndürür, ancak malloc() neye işaret ettiğini bilmez.

- malloc fonksiyonu, **programcılara çalışma zamanında (runtime) bellek ayırma olanağı** sağlar.
- Programlar çalışırken, çeşitli nedenlerden dolayı programın ihtiyaç duyduğu bellek boyutu değişebilir.
- ☐ Bu durumda, malloc gibi fonksiyonlar, ihtiyaç duyulan bellek boyutunu çalışma zamanında ayrılabilir ve kullanılabilir hale getirir.
- Ayrıca, büyük bellek blokları gibi sabit boyutlu verileri depolamak için dağıtılmamış bellek alanları oluşturmak da mümkündür.
- Ancak, bu işlem, bazı durumlarda bellek yönetimi için gereksiz karmaşıklığa neden olabilir. Bu nedenle, malloc fonksiyonu bu tür durumlarda daha uygun bir çözüm sunar.

- malloc()'tan kaç bayta ihtiyacınız olduğunu bulmak için sizeof(type) öğesini çağırırsınız.
- ☐ Örneğin, bir tamsayı tahsis etmek için malloc(sizeof(int)) işlevini çağırırsınız.
- ☐ Genellikle bir veri türü dizisi tahsis etmek isteriz. Bunu yapmak için, sizeof(type) öğesini öğe sayısıyla çarparsınız.
- □ işaretçiniz bu öğelerin ilkini gösterecektir.
- ☐ Bir sonraki öğe, işaretçiden sonra sizeof(type) bayt olacaktır.

```
/* The point of this program is to show how one may pass a region of bytes
  (an array) from procedure to procedure using a pointer. */
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
/* This allocates n integers, error checks and returns a pointer to them.
int *give_me_some_ints(int n)
 int *p;
  int i:
  p = (int *) malloc(sizeof(int) * n);
 if (p == NULL) { fprintf(stderr, "malloc(%d) failed.\n", n); exit(1); }
 return p;
/* This takes a pointer to n integers and assigns them to random numbers. */
void fill_in_the_ints(int *a, int n)
 int i:
  for (i = 0; i < n; i++) a[i] = lrand48();
/* This reads the command line, allocates, assigns and prints n integers. *
```

```
/* This reads the command line, allocates, assigns and prints n integers. */
int main(int argc, char **argv)
{
  int *array;
  int size;
  int i;

  if (argc != 2) { fprintf(stderr, "usage: pm size\n"); exit(1); }
  size = atoi(argv[1]);

  array = give_me_some_ints(size);
  fill_in_the_ints(array, size);

  for (i = 0; i < size; i++) printf("%4d %10d\n", i, array[i]);
  return 0;
}</pre>
```

- □give_me_some_ints() prosedürü, n tam sayıdan oluşan bir dizi tahsis eder ve diziye bir işaretçi döndürür.
- □fill_in_the_ints(), diziye bir işaretçi artı boyutunu alır ve onu doldurur.
- □İşaretçileri geçtiğimiz için, dizinin hiçbir kopyası yapılmaz.
- ☐ Başka bir deyişle, fill_in_the_ints(), malloc() çağrısı tarafından oluşturulan diziyi doldurur.
- ☐ Son olarak diziyi yazdırıyoruz.

- □C ve C++ arasındaki farklar;
- 1. malloc()'a kaç bayt istediğinizi söylemelisiniz.
- 2. malloc() belleğinin nasıl kullanıldığını bilmez -- sadece baytları ayırır.
- 3. Dizinin boyutunu takip etmelisiniz. Bu, bir vektöre kıyasla elverişsizdir.
- 4. C'de referans değişkenleri yoktur. Parametreler her zaman kopyalanır. Burada kopyalanan işaretçidir, işaret ettiği veri değil.
- 5. Bu nedenle, yukarıdaki programda dizinin yalnızca bir kopyası vardır.

□free(), yeniden kullanılabilmesi için belleği serbest bırakır. C++'da silmeye (delete) benzer.

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main() {
  // Bellek alanı ayırmak için malloc kullanımı
  int *ptr = (int*) malloc(5 * sizeof(int));
  // Bellek ayrılamazsa kontrol edin
  if (ptr == NULL) {
    printf("Bellek ayrılamadı.\n");
    exit(0);
```

```
// Bellek alanını kullanmak için örnek veri yazın
  for (int i = 0; i < 5; i++) {
     *(ptr + i) = i;
  // Bellek alanında veri yazdırmak
  for (int i = 0; i < 5; i++) {
     printf("%d ", *(ptr + i));
    // Bellek alanını serbest bırakmak için free kullanımı
  free(ptr);
  ptr = NULL; // İyi bir uygulama için ptr'nin null'a atanması
  return 0;
```